

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Habacvc Propheta

Habakuk

Argentorati, 1526

VD16 B 3952

Talia me audiente, ue[n]ter meus conturbatur. Labia mea præ clamore
contremiscunt. XVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35974

tum caput est. Ac alij quidem Reges & gentes nos di-
 uexarunt, sed in terra tamen reliquerunt Enimvero Ba-
 bylonij, ut tempestas adueniunt, & nos è terra disper-
 gunt. Nec in hoc saturati sunt sed rident nos, ac de no-
 stro malo exultant, ceu clam egenum deuorent, hoc est,
 ueluti desit iudex, nec sit qui ulciscatur. Id enim clam de-
 uorare uocat, quom arbitratur Deum neq; uidere, ne-
 que id pro iniusticia imputare, ut neque accusatio, nec
 iudicium, ea propter sequutura sint,

XVI Equorum tuorum in mari iter est,
 In luto magnarum aquarum.

Id est, Equitatus noster & exercitus, qui salute &
 triumpho antea insignis erat, ea cum potentia incede-
 bat ac ferebatur, quasi in aere uolaret, dum tu admini-
 culareris nobis, iam uero quom deseris in caeno, & abys-
 so haeret, id est, angustiae & adflictioni impactus est,
 nec ultra quicquam ualet.

XVII Talia me audiente, uenter meus con-
 turbatur. Labia mea pra clamore con-
 tremiscunt.

Iam non edo aut bibo, ut uenter meus inde letetur,
 ceterum ieiunijs me macero, & mcreo, neq; uero cae-
 no, ut in couiuijs letis fieri solet, ubi editur, bibitur, ca-
 tatur. Verum labia mea pro risu & cantilena tremunt,
 dum tantam calamitatem audio.

Sanies intrat ossa mea.

HOC

ANNOTATIONES.

Hoc est medulla & ossa mea marcescunt. Hi enim omnes Hebraei sermonis tropi sunt, puta, Cor letū im-
pinguat ossa, Triste uero aut inuidū cor sanie ossa re-
plet. Quod tantum ualeat, animus letus, dimidij corpo-
ris uice est, Animus moerens, uel ossa debilitat, quae om-
nia experientia probat, ut sequitur.

In me enim conturbatus sum.

Hoc est, ut dixi, tristitia mea, in uentre, labijs & os-
sibus, talia mihi parat.

Vtinam quiescere possem tempore
tribulationis, Quando ascendemus ad
populum debellantem nos.

Hoc est, mori me malim, ac in monumento cubare,
quā istam audire erumnam, quod ex hac terra, in
inimicorum nostrorū terram qui bello captos nos abe-
ducent, demigrandum sit, malus enim rerum in terra
nostra status erit, ut sequitur.

Ficus enim non florebit, nullum in XVIII.
uite germē erit, labor oliuę deerit, agri
nō proferent alimoniam, pecudes ē mā-
dris rapiuntur, neq; ulli in stabulis bo-
ues relinquentur.

Id est abducto populo, terra deserta est, neque ue-
ra agri cultura, nec iumentorum educatio, sed omnia mi-
serandam praebent faciem. Quemadmodū & Esaiā. 5.
Nullū